

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Ct.

Nr 31

ONDER HET IJS VAN DE NOORDPOOL

Lees dit verhaal op blz. 4

NOORD-
POOL

STEEDS EERLIJK!

IK ben er van overtuigd dat je eerlijk bent, zo eerlijk als goud, en toch wil ik je vandaag een woordje zeggen over... geld ! Waarom ? Omdat ik gehoord heb dat er jongens zijn — ze vormen beslist een uitzondering — die door hun ouders naar de winkel worden gestuurd om een boodschap te doen en die, bij hun terugkeer, vergeten het geld dat ze nog over hebben, terug te geven...

Misschien denk je : « Ho, dat is toch niet zo erg, veel zal het wel niet zijn ! » Daarmee ben ik het niet eens. Geld is een goed dienaar, maar een slecht meester, zegt de volksmond en dat is heel juist.

In geldzaken moet je steeds eerlijk zijn, stipt en streng voor jezelf. Je mag nooit een frank in je zak houden die je niet toebehoort. Heb je iets te betalen, doe het dadelijk, doe het eerlijk en stipt. Twist er niet over, betaal dat wat je moet betalen als iets dat vanzelfsprekend is en waarover men geen woorden moet verspillen.

Ik weet, vriend, dat jij er net over denkt zoals ik !

ENKELE LEZERS (DE SLIMSTE NATUURLIJK) HEBBEN ME EEN BRIEFJE GESCHREVEN OM ME ENKELE VRAGEN TE STELLEN. IK HAAST ME ZE TE BEANTWOORDEN. NOOIT DOET MEN TEVERGEEFS BEROEP OP MIJ !..

M. REGEN - IK WEET HET NIET. HARTELIJK GROETEN.

J. DROGENBOSCH - IK WEET HET HELEMAAL NIET, MIJN BESTE.

P. SMOUTEBOL - VRAAG HET AAN JE VADER.

A. SUIKERBUIK - DENK JE DAT IK EINSTEIN BEN ?

P. BOMMELMANS - DONDER OP !

M. KORDEMANS - AL DIE VRAGEN HANGEN ME DE KEEL UIT !

....

ZIEZO, BESTE VRIEND, INDIEN JE MET PROBLEMEN WORSTELT, AARZEL DAN NIET ! SCHRIJF NAAR GLOBUL, WEEKBLAD KUIFJE BRUSSEL.

TOT WELDRA.

Globul

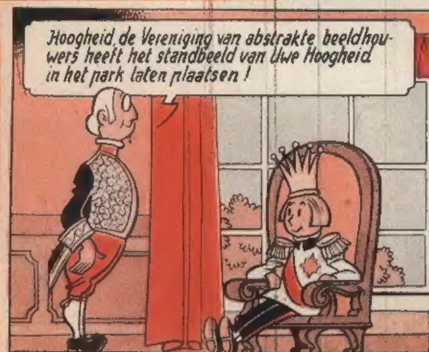
JE GAAT MET VAKANTIE

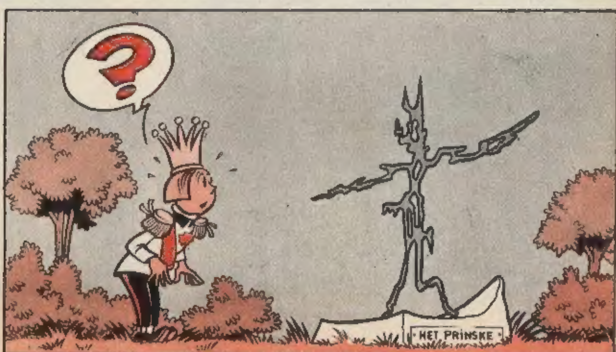
...Maar, je zou « Kuifje » toch graag iedere week lezen.

OM JE WEEKBLAD OM HET EVEN WAAR TE ONTVANGEN, BEZORG JE ONS DIT :

1. Indien je geabonneerd bent, je naam, adres en abonnementsnummer. Bovendien JE VAKANTIEADRES alsmede het begin en het einde van je verblijf op dit adres.
2. Indien niet geabonneerd, geef je ons dezelfde inlichtingen, maar je voegt er VOOR IEDER GEWENST NUMMER 8 F. in postzegels aan toe. 10 F. voor het buitenland.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

ONZE PERMANENTE

FOTOPRIJSVRAAG

EEN KRUIS IN DE WOLKEN, zo heette Danielle Vancraesbeeck uit Vilvoorde haar kiekje. Zij verdiende de prijs van de week : een fototoestel « BROWNIE STARLET ».

DIT IS DE BILL-BO-BALL

DIT is een nieuw spel, geboren in België, dat het balvangertje en de hoela-hoepel onttroond heeft. Het spel bestaat er in de bal op te vangen in een plastic beker en hem naar de tegenspeler te gooien, die aan de andere kant van het veld staat. Op de foto zie je de uitvinder, M. Petitjean, die de Belgische renners van de Ronde van Frankrijk en hun technische direkteur enkele BILL-BO-BALL spelen geeft. Wie ééns BILL-BO-BALL speelt, is er voor gewonnen !

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

MARCEL D'HOSSCHE, uit Zele, schrijft ons dat hij reeds meer dan twee jaar geleden een korrespondent heeft gevonden in « Kuifje », een Nederlandse jongen, en dat ze nog steeds regelmatig met elkaar schrijven. Ze zijn goede vrienden geworden. Is dat niet mooi ?

PAULIEN WESSELINK, Gerrit v.d. Leenstraat, 149, Amsterdam, *wil graag postzegels ruilen met een meisje uit Nederland of de Nederlandse koloniën.*

ROGER CAELEN, Sint-Jozefstraat, 23, Zolder (België), *wil dolgraag korresponderen met een Kuifjeslezer uit België of Nederland.*

JOOP GANSGE, Leenstraat, 34, Den Haag (Nederland), *is tien jaar oud en zoekt een Belgische jongen van zijn leeftijd. Joop knutselt graag aan radio's, speelt handbal en verzamelt postzegels.*

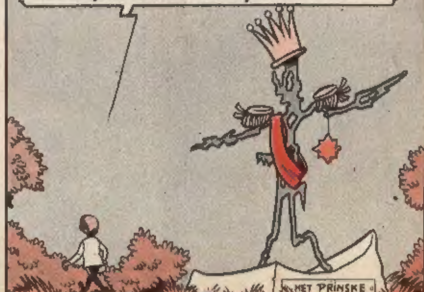
DE WEG VAN DE JONGEREN BP

OPGELET ! De weg van de Jongeren BP zal te Middelkerke zijn van 5 tot 9 augustus, daarna te Laroche van 12 tot 16 augustus. Men zegge het voort !

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE REIS VAN DE NAUTILUS

SCENARIO: STEP - TEKENINGEN: A. WEINBERG

Maar op 30 juli wordt er in de mess-room een vergadering belegd...
Vrienden, wij zullen samen een van de grootste avonturen beleven uit de geschiedenis van de zeevaart...

Wij zullen voor het éérst en onder het ijs, van de Stille Oceaan naar Groenland varen !

« Nautilus » zullen
rachten de fantastische toc
an kapitein Nemo, held v
NOORDPOOL
BEHRINGSTRAAT
STILLE OCEAAN
GROENLAND ZEE
Ze zullen dwars onder de Noordpool varen, d.w.z. onder een ijsoppervlakte van niet minder dan 2.500 km...

Wij zullen God bidden om geen ijsberg met een grote waterverplaatsing op onze weg te ontmoeten...
In de zomer zijn de ijsbergen hier zeldzaam. Bovendien waken onze ultrasonore detectors !

Diepte : 90 meters, snelheid : 20 knopen...

In de periscoop verdwijnt Point-Barrow, laatste voorpost van het Westelijk halfrond aan de horizon.

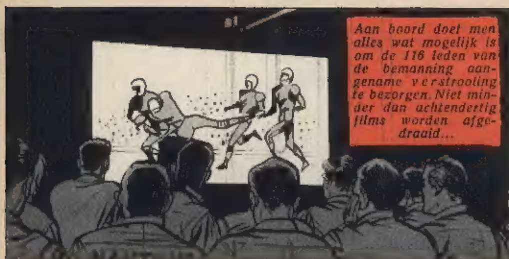

De « Nautilus » kruist door de Behringstraat en duikt op 1 augustus 1958 om 8 u. 37 's morgens onder het ijs...

Slim, waaraan denk je opgesloten in deze ijzeren kist, diep onder een dikke ijskorst ?
Wat een vraag ! Ik denk aan de achtenveertig uren extra verlof die wij krijgen indien wij slagen...

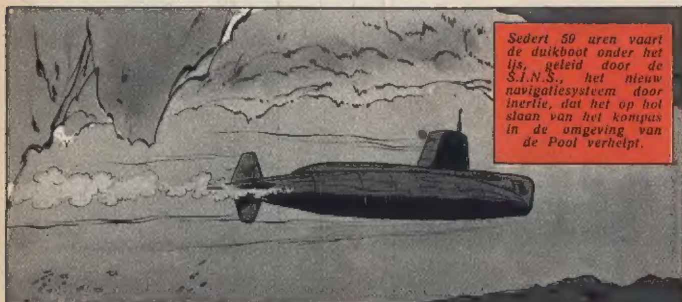

Hoe lang duurt onze tocht onder het ijs, kommandant ?
Vier of vijf dagen indien alles goed gaat...

Drie peilapparaten, tien detectieapparaten, onze sonar en de televisie maken het gevaar van een botsing zeer gering !

En indien wij tóch zouden gedwongen zijn naar de oppervlakte te stijgen ?
Dan reken ik op onze torpedo's om een bres te slaan in de ijskorst !

Aan boord doet men alles wat mogelijk is om de 116 leden van de bemanning aangename verstrooiing te bezorgen. Niet minder dan achtendertig films worden afgedraaid...

Jongens, de kommandant richt een tekenprijsvraag in... Wij moeten een Poolwimpel ontwerpen voor onze « Nautilus » !
Dat breng ik voor elkaar!
Momentje, ik heb ook een idee...

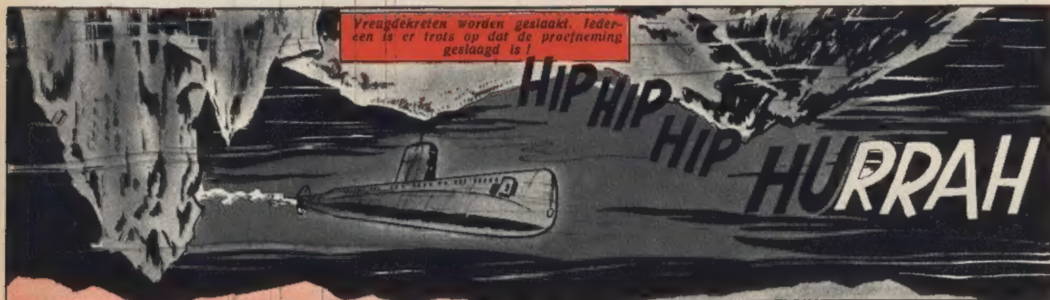

Sedert 59 uren vaart de duikboot onder het ijs, geleid door de S.I.N.S., het nieuw navigatiesysteem door inertie, dat het op hol slaan van het kompas in de omgeving van de Pool verhelpt.

Uit de juke-box stromen modedeuntjes... 3 augustus, omstreeks 23 uur 15 minuten

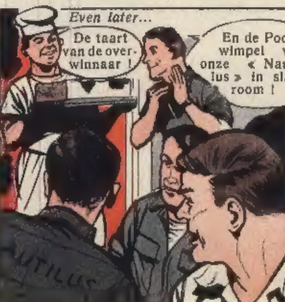

Kapitein Anderson staat op zijn kommandopost en neemt de micro :
Stop die muziek even! Wij naderen het doel ! Vrienden, ik vraag één minuut stilte ter nagedachtenis van de pioniers die verdwenen aan de Pool...

De voltallige bemanning voldoet aan dit bevel. Iedereen zwijgt ingetogen en wacht...

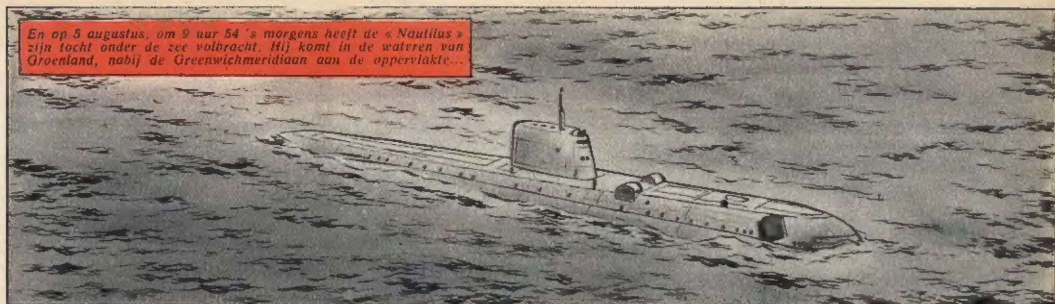

VIJF... VIER... DRIE... TWEE... DE «NAUTILUS» GAAT ONDER DE POOL DOOR !...

Vreugdekreten worden geslaakt. Iedereen is er trots op dat de proefneming geslaagd is !
HIP HIP HIP HURRAH

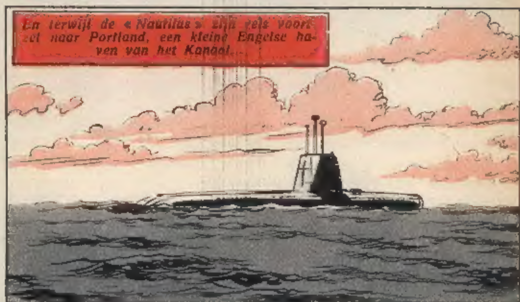

Laten wij God danken, vrienden, en bidden voor een behouden thuiskomst !

Even later...
De taart van de overwinnaar !
En de Poolwimpel van onze « Nautilus » in slagroom !

Kapitein ! Mijn diensttijd is uit om middernacht. Ik kom me opnieuw laten aanmonsteren...
Dekselse kerel ! Jij bent de enige matroos van de Navy die geëngageerd werd aan de Noordpool...

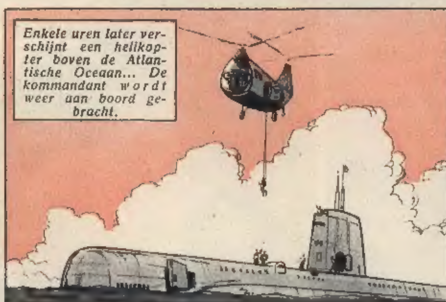

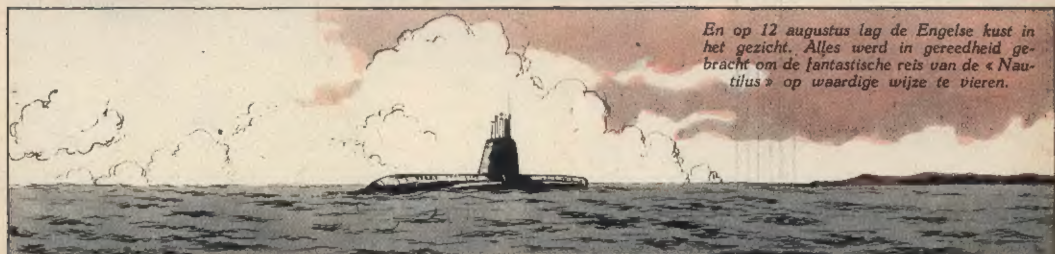

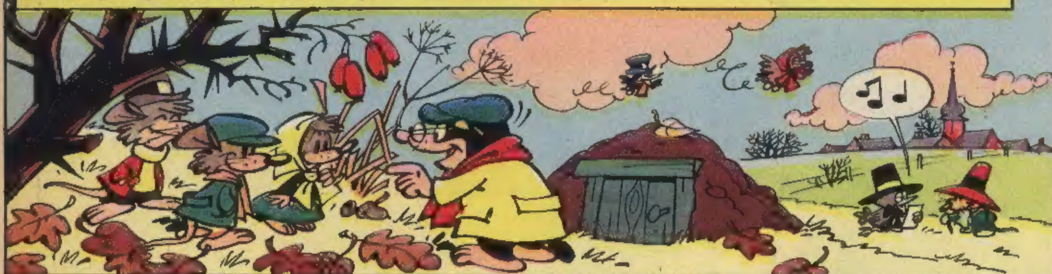

Volgende week : LOUIS HENNEPIN

Einde

Chloro en Minimum zijn in hun land teruggekeerd . en naaien winterkleren voor al hun vrienden...

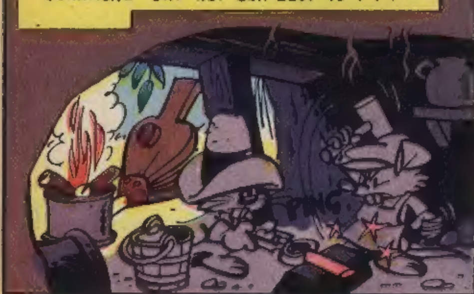
DE TERUGKEER

HEB JE HET ALBUM »CHLOROPHYL

VAN CHLOROPHYL DOOR RAYMOND MACHEROT

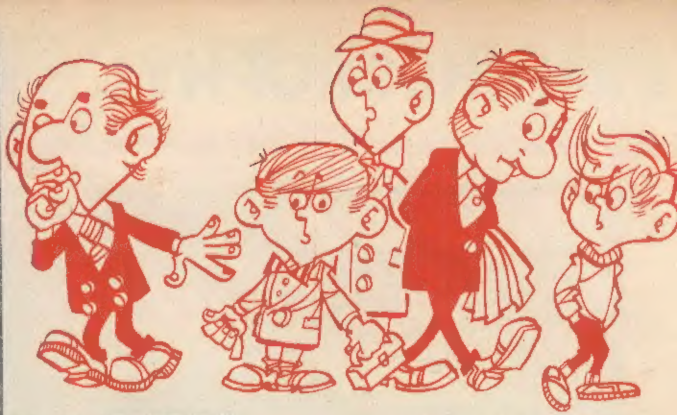

(Wordt voortgezet.

NOG ZEVEN DAGEN...

Lees deze bladzijde aandachtig ! Je hebt nog zeven dagen tijd om je situatie in orde te brengen. Na het verstrijken van die termijn zal er geverbaliseerd worden.

Een Speciale Studiekommissie voor de Benodigdheden van de Verzamelaars (S.S.B.V.) kwam gedurende vier weken bijeen te Mannekesvere om een nieuw statuut op te stellen. De werkzaamheden werden gisteravond besloten. We zijn verheugd je in volstrekte exclusiviteit de besluiten mede te delen van de kommissie, die werd voorgezeten door Dr von Ghion.

Artikel 1. — *Iedere Kuifje's lezer die een kwaliteitsprodukt in huis zal zien, zonder er de Kuifje's Bon af te nemen voor zijn persoonlijke verzameling, zal versleten worden voor een « patapoef » !*

Art. 2. — *Er werd beslist dat de albums « Aardrijkskunde van België » deel I en II, die op 31 december 1959 totaal zullen uitgeput zijn, niet meer herdrukt worden.*

Art. 3. — *Dr von Ghion heeft doen opmerken, dat al te veel verzamelaars nog niet weten dat men voor 400 Kuifje's punten een speciaal abonnement van vijf nummers van « Kuifje » kan bekomen.*

Art. 4. — *De Nationale Musea voor Schone Kunsten hebben besloten hun deuren te sluiten, aangezien de reeksen van vijf kleurenreprodukties van de « Meesterwerken van de Schilderkunst » die verkrijgbaar zijn voor 200 Kuifje's punten, wonderbaar en onvergelijkbaar werden verklaard.*

Art. 5. — *Men heeft vastgesteld dat de EXPO 58 haar deuren nog niet heeft gesloten voor de verzamelaars, aangezien men met de EXPO collektie de mooiste uren van de Wereldtentoonstelling 1958 kan herleven.*

Art. 6. — *Het is ten strengste verboden met krijt te tekenen op de muren van de openbare gebouwen. De verzamelaars worden er echter toe aangespoord de kleurenfoto's van de « Aardrijkskunde van Europa » in hun mooie albums te kleven. De albums kosten slechts 29 F.*

Dr von Ghion heeft aan onze reporter twee interessante wenken gegeven :

1. Indien je geen gelegenheid hebt om te reizen, moet je daarom nog niet onwetend blijven inzake aardrijkskunde. Het derde deel van « De Aardrijkskunde van Europa » zal je inlichten over het leven van de Italianen, Grieken, Turken, Duitsers, Zwitsers, enz. De bijbehorende kleurenfoto's kun je gratis krijgen met Kuifje's Bons.

2. Wie van lezen houdt, mag niet nalaten zich het eerste deel van « De Geschiedenis van de Wereld » aan te schaffen. Het is boeiender dan een roman ! De bijbehorende chromo's kun je eveneens gratis krijgen, indien je je maar de moeite geeft Kuifje's Bons te verzamelen.

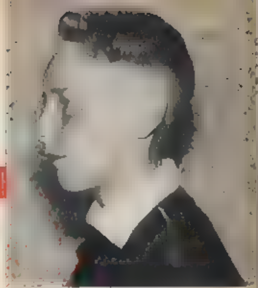

Uittreksel uit « The Little Press » van 29 juli :

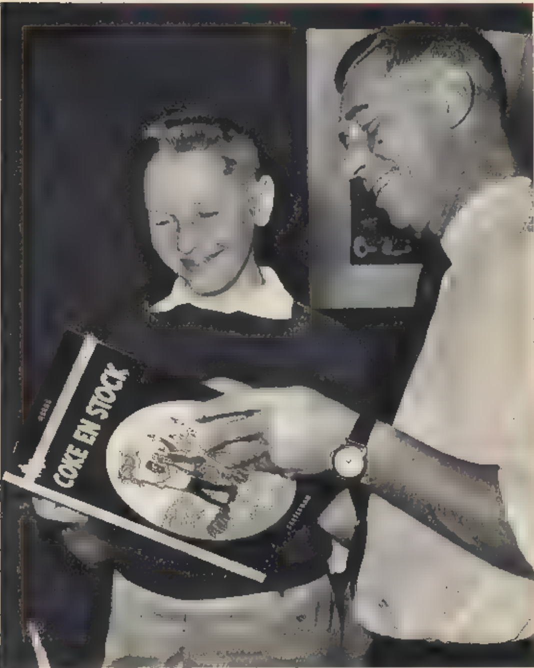
Arthur B... van Leuven loopt gevaar door de rechtbank van die stad veroordeeld te worden, omdat hij sedert één jaar in het bezit is van het eerste deel van « De Aardrijkskunde van Europa » en nog steeds geen enkele kleurenfoto in zijn album heeft gekleefd. Wat het geval van Arthur nog verergert is het feit, dat men in de zakken van de jongen naast een eindje touw en vijf knikkers, 350 Kuifje's punten in zeer slechte staat heeft aangetroffen ! Zou hij niet weten dat men voor 200 Kuifje's punten gratis een portefeuille kan bekomen ? Op de foto ziet u het voorlezen van de akte van beschuldiging.

ONZE LEZERS KOZEN

DE DUBBELGANGER VAN KUIFJE

Roger Lorthioir, uit Jette, nr 5, kreeg 47 % van de stemmen.

Onze vriend Hergé wenst de « Dubbelganger van Kuifje » van harte geluk en overhandigt hem als geschenk een van zijn laatste albums. Dat Roger Lorthioir fier en gelukkig was, kan je wel raden. Je merkt het trouwens op de foto.

«KIES de dubbelganger van Kuifje » oogstte een groo sukses. Talrijke lezers hebben er aan meegedaa en kozen hun kandidaat. Bravo, beste vrienden, en harte lijk dank !

DIT ZIJN DE RESULTATEN VAN ONS SPEL :

1. Nr 5. - **Roger Lorthioir,** uit Jette ... ... 47 %
2. Nr 3. - **Mark Lootens,** uit Aalst ... ... 20 %
3. Nr 4. - **Walter Duyck,** uit Oostende ... ... 18 %
4. Nr 2. - **Jean-Marc Ozer,** uit Heuzies ... ... 8 %
5. Nr 1. - **Philippe Moulin,** uit Boussu ... ... 7 %

Zoals beloofd, krijgen al diegenen die de dubbelganger van Kuifje aanwezen, een klein geschenk, dat hen met de pos wordt thuis bezorgd.

WIE IS ROGER LORTHIOIR !

HIJ is een jongen van vijftien jaar. Hij werd geboren te Jette op 2 juni 1944. Hij gaat naar het Sint Pieterskollege van Jette. Hij heeft een zus, Nicole, die twaalf jaar is. Toen Roger Lorthioir zeven jaar was begon hij « Kuifje » te lezen en hij bleef een trouwe vriend. Iedere week leest hij « Kuifje» van a tot z. Hij houdt héél veel van de verhalen van Hergé, van de geheimzinnige avonturen getekend door Edgar P. Jacobs en de helden van Frans Craenhals heeft hij in zijn hart gesloten. Hij is lid van de Kuifje's Klub, was vroeger padvinder en zou later graag tekenaar worden.
Wij hopen dat de titel «Dubbelganger van Kuifje » hem geluk brengt !

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

VOETBAL IS WEER KONING !

BINNEN acht dagen spelen wij opnieuw voetbal. Wat gaat de tijd toch vlug ! Ik heb de indruk dat het kampioenschap nog maar pas beeindigd werd. Maar voor de echte voetballiefhebbers zal de tijd zonder de zondagnamiddagen op het voetbalveld beslist te lang geweest zijn. Het is nochtans waar dat voetbal een typisch wintersport is en dat men in de maand augustus maar best van de zon geniet, en zijn hengelroede neemt om langs een rustige rivier te gaan vissen. Het voetbalkampioenschap duurt acht à negen maanden van het jaar, dat is heel erg lang, vind je ook niet ?

ALLE BEGIN IS MOEILIJK

De eerste matchen zijn gewoonlijk hard voor de voetballers. Er zijn spelers die om het even welk regime mogen volgen en die geen gram vet bijkrijgen, maar er zijn er andere die, zodra ze niet meer optreden, iedere week zwaarder worden... Dat vet moet er dan weer af ! Wanneer ze tijdens hun eerste optreden van het seizoen niet meer zo vlug kunnen lopen of spierkrampen krijgen, worden ze uitgescholden door hun supporters. Gelukkig maar dat de kampioenen van de bal scheldwoorden en verwijten niet zo tragisch opnemen. Ze worden mettertijd filosoof en daarin hebben ze groot gelijk. De eerste oefenmatchen kunnen niet vergeleken worden met een echte match die gespeeld wordt voor de titel. Aan de oefenmatchen op het voetbalveld moet men niet te veel belang hechten.

Het leven van onze voetballers is minder hard dan dat van Franse, Spaanse, Italiaanse of Engelse kollega's. De voetballers uit deze landen zijn immers allemaal of ongeveer allemaal beroepsspelers. Voor hen begint het kampioenschap binnen acht dagen ! Mijn mening is dat onze voetballers geluk hebben. Materieel gaat het hen niet slecht, integendeel. Zij hebben nog een ander beroep en wanneer zij dus op vijfendertigjarige leeftijd moeten afscheid nemen van de voetbal, weten ze van welk hout pijlen maken.

Daarmee zijn wij van ons onderwerp afgedwaald. De voetbal is nog steeds onze éérste nationale sport, ze neemt een grote plaats in in ons leven van iedere dag en wij zouden ongelukkig wezen, indien er geen voetbal meer was !

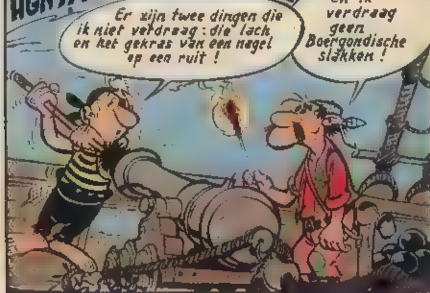
Een fantastisch schouwspel : de goalkeeper springt en vangt de bal op. Dat is voetbal !

Hoempa Pa

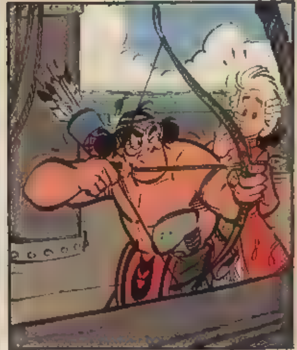
« Alle hens aan dek ! » schreeuwt de kapitein van de « Arrogante »

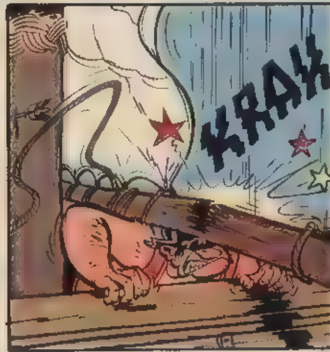

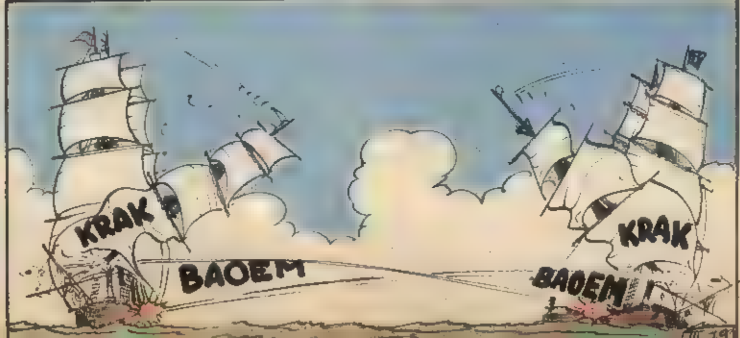

EN DE PIRATEN

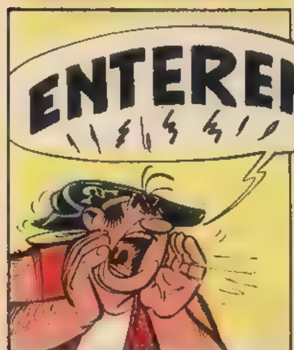

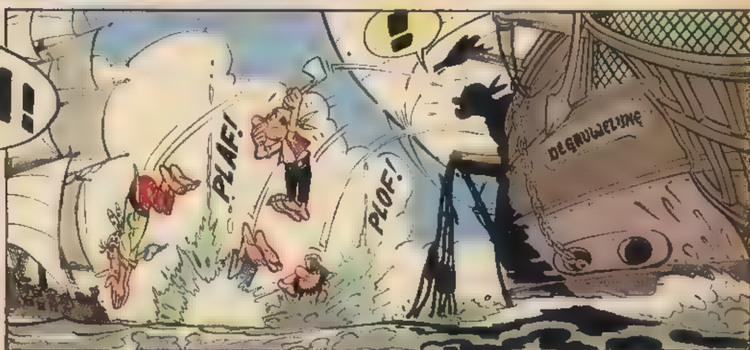
TEKENINGEN : UDERZO   TEKST : GOSCINNY

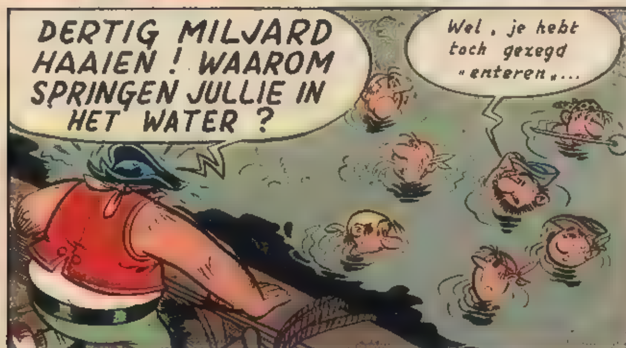
Waarom ? Wel, Brake, een afgrijselijk piraat, is op komst...

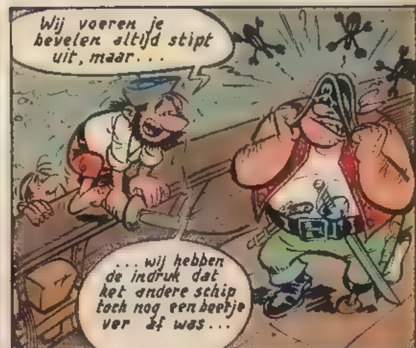

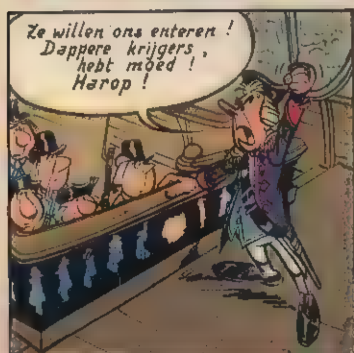

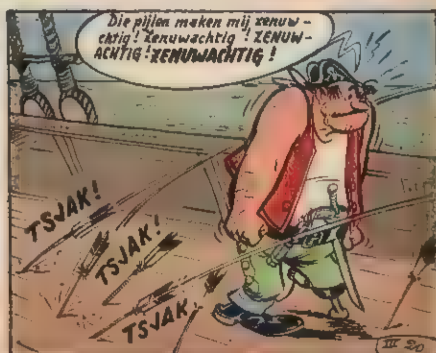

HET RENDEZ-VOUS VAN SA

VIJFDE HOOFDSTUK

De kat en de muis

JIMMY had heet en koud tegelijkertijd. Een eigenaardige sensatie... Hij deed de ogen open en zag boven zich myriaden sterren. Een ogenblik kwam de gedachte bij hem op, dat hij dood was en naar het Paradijs vloog... Toen hij daarover nadacht, wist hij natuurlijk onmiddellijk dat deze hypothese geen steek hield. Een geest zou niet zo'n hoofdpijn hebben, en de pijn die hij sedert een kwartier in zijn achterhoofd voelde, was nuchtere werkelijkheid. Verwarde en verre geluiden die geleken op die van een grote stad, drongen tot hem door. Hij herkende de vertrouwde geuren: verhit asfalt, gazoil, de muffe geuren van keuken en kelders. Langzaam en omzichtig richtte hij zich op, hij steunde op zijn elleboog en stelde vast dat hij languit in een goot lag. De koude die hem in de rug drong, was afkomstig van het water dat onder hem door vloeide.

— Primo, zo dacht hij, ik moet opstaan. Secundo, op mijn benen blijven staan. Tertio: mij haasten dat ik hier weg kom!

Hij had inderdaad gezien dat hij slechts op enkele meter van de ingang van de « South American » lag en dat de meest elementaire voorzichtigheid hem gebod, niet langer dan nodig in de omgeving van deze eerbiedwaardige onderneming te blijven.

Hij kon de twee eerste punten van zijn programma tamelijk makkelijk verwerkelijken. Het kostte hem meer moeite het derde punt te realiseren.

Iedere stap bonsde pijnlijk in zijn hoofd en hij had de indruk, dat hij tastend zijn weg moest zoeken door een vreselijke rode mist. Hij ging, of juister gezegd, hij wankelde sedert meer dan een kwartier, toen de hemel in zijn goedheid een taxi op zijn weg plaatste. De chauffeur was op z'n hoede, dat lijkbleek individu dat in zigzag over de stoep zeilde, boezemde hem geen vertrouwen in. Pas toen Jimmy een gloednieuw biljet van 100 pesos uit zijn zak haalde, stemde de chauffeur er in toe hem naar huis te rijden.

Een ogenblik later zat de jongeman achterover geleund in de taxi en stak een sigaret op. Hij oordeelde dat het moment gekomen was om heel de zaak eens van naaldje tot draadje na te gaan. De gebeurtenissen van die avond grensden aan het absurde... Deze of diegenen die hem verast hadden toen hij in de gebouwen van de « South American » spioneerde, hadden logischerwijze moeten wachten tot hij weer tot het bewustzijn was gekomen om hem te ondervragen. Zij hadden het niet gedaan. Wat bewees zulks? Dat zij héél goed wisten wie Joseph Blair, landbouwingenieur, was en wat hij deed... En vermits zij zulks wisten, hadden zij hem logischerwijze naar een betere wereld moeten sturen of opsluiten in een vergeethoek, waar hij volkomen onschadelijk was.

Ze hadden nóch het ene nóch het andere gedaan en dat was verbazend. Ze hadden hem heel vriendelijk in een verlaten straat in de goot gelegd.

Het was een wijze zoals een andere om hem te doen snappen, dat hij geen ernstige hinderpaal voor hen was! Het zou Jimmy niet eens verbaasd hebben, indien hij Ward of een ander lid van het net, met een vaderlijke glimlach had horen zeggen: « U ziet, mijn waarde Blair, wij zijn niet boosaardig. Wij begrijpen de jeugd... Vermits je

Spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door R. Follet

Jimmy Stone werd naar Santiago gezonden om er een zekere Ward te bespieden, specialist in politieke sabotage. Jimmy kon binnensluipen in de gebouwen van een firma waarin Ward en zijn handlangers hun hoofdkwartier hebben opgeslagen. Hij wordt echter verrast.

van nature zeer nieuwsgierig bent, mag je je neus in onze zaken steken. Wij zullen ons slechts veroorloven je een tik op de vingers te geven indien je te ver gaat, zoals hedenavond. Zijn wij het daarover eens, waarde mijnheer Blair?...

Jimmy Stone had zin voor de belachelijke kant van de zaak. Hij verdroeg het bovendien niet dat men hem voor een onnozele hals aanzag!...

KUNSTMATIGE MIST

Drie dagen verliepen. Drie dagen tijdens dewelke Jimmy zich koest hield. Hij bleef in kontakt met Colina, maar pratikeerde opzettelijk de politiek van « wait and see ».

Zijn eerder ongelukkig avontuur bij de « South American » had hem voorzichtig gemaakt.

Intussen waren er ook andere gebeurtenissen die hem een tikje wantrouwen inboezemden. De dag na zijn nachtelijk avontuur was Colina in opgewekt humeur bij hem gekomen en had gezegd:

— Ik heb groot nieuws. Tujillo, een van de journalisten gewonnen voor de zaak van Ward, is bereid naar de andere kant over te komen. Hij walgt van zekere procédés door Ward en zijn vrienden toegepast. Indien je handig bent en je vrijgevig toont, kan je van hem beslist een heleboel interessante inlichtingen verkrijgen omtrent de aktiviteiten van dat sabotagenet.

— Waar kan ik hem vinden?

— Hij gaat iedere avond tegen zes uur naar de cafeteria Morales op de Casilla.

Zichtbaar tevreden over de briljante wijze waarop hij had bijgedragen tot de triomf van de goede zaak, was Colina verdwenen.

— Zeer eigenaardig! dacht Stone. Hij heeft me niet eens gevraagd hoe de operatie gisteravond verlopen is. Ofwel houdt hij me voor de aap, ofwel heeft hij schrik. Van deze Chileen weet ik nog het fijne niet!

Om tien minuten na zes uur zat Tujillo op een taboeret en slurpte zijn ananassap met aguardiente (1). Hij staarde een beetje weemoedig voor zich uit. Om dertien minuten na zes uur was hij uit de cafeteria verdwenen...

Op het ogenblik dat Jimmy Tujillo wou naderen, kwamen twee politiemannen binnen. Zonder de minste aarzeling stevenden zij op de journalist toe, spraken een paar woorden met hem waarop de andere met een verontwaardige uitroep antwoordde. De heren van de wet schenen echter niet onder de indruk van dit protest en zij namen Tujillo mee als een booswicht. De operatie was zó snel uitgevoerd, dat Stone er met open mond stond bij te kijken.

— Wat een vervelend toeval, dacht hij. En een beetje vreemd...

Er bleef hem echter niets anders over dan zijn glas te betalen en te verdwijnen.

Diezelfde avond had Colina hem getelefoneerd om te zeggen dat hij het spoor van Santos had teruggevonden.

— Hij verblijft in hotel Cecil, Avenida O'Higgins. En let goed op: hij liet zich onder zijn eigen naam inschrijven!

Jimmy aarzelde geen ogenblik, hij ging naar het aangewezen adres om daar te horen... dat de Amerikaanse señor beslist geen geluk had. Señor Santos had het hotel een uur tevoren verlaten. De klant had zijn rekening vereffend en was voor een onbekende bestemming afgereisd...

Twee aanwijzingen van Colina die beslist niet helemaal in de haak waren, zonder te spreken over de vreemde geschiedenis van de « South American », die Jimmy Stone nog zwaar op de maag lag. Het is daarom dat hij het kloek besluit nam het tegenoffensief in te zetten. Hij had Colina telefonisch uitgenodigd naar zijn hotel te komen. Jimmy zou thans trachten er het fijne van te weten. Het stond voor hem vast, dat Colina niet van zijn eerste leugentje gebarsten was!

DE VALSTRIK

Drie diskrete klopjes op de deur. Colina verscheen glimlachend en vriendelijk op de drempel.

— Ik ben zo vlug gekomen als ik kon, señor Blair.

Stone gaf zijn bezoeker de hand en wees hem een zetel aan.

— Het loopt niet van een leien dakje, mijn waarde. Je twee laatste inlichtingen waren niet helemaal in orde... Tujillo werd in de cafeteria onder mijn ogen aangehouden en Santos was uit zijn hotel verdwenen enkele minuten voor mijn aankomst...

— Niet mogelijk! Het is een toeval...

Colina scheen oprecht verbaasd. Jimmy die hem verstolen bekeek, was een beetje uit zijn lood geslagen door deze spontane reaktie. Indien Colina komedie speelde, deed hij het verbazend goed!

— Vanzelfsprekend is dit slechts een toeval! zei Jimmy en vertelde zijn bezoeker precies hoe het er was toegegaan. Toch meen ik dat er iets niet in de haak is, vervolgde hij.

— U hebt gelijk, er is iets niet in de haak!

En dan, zonder overgang:

— En hoe is het eigenlijk afgelopen met je onderzoek bij de « South American »? Ik heb hedenochtend niet de tijd gehad om je dat te vragen.

— He, hij vraagt het toch, die rekel! dacht Stone. Nu, beter laat dan nooit...

— Het is verlopen net alsof men die heren van mijn plannen op de hoogte had gebracht. Ik ben in de muil van de wolf gelopen, maar wat er op volgt is eigenlijk nog zonderlinger...

Colina luisterde zwijgend naar het verhaal van Jimmy en zag er hoogst verbaasd uit.

— En welk besluit trekt ■ daaruit, señor Blair?

— Dat onze tegenstanders op de hoogte zijn van alles wat wij doen. Ik heb zelfs de indruk dat zij onze intenties voorzien... Die heren zijn buitengewoon goed georganiseerd. De hemel weet of de kamer waarin wij thans zitten niet vol micro's steekt...

De Chileen schrok.

— Gelooft u heus dat?...

— Alles is mogelijk, mijn waarde... A propos, het is wel aan het centraal bureau van Washington dat jij je verslag over Ward hebt overgemaakt?

— Ja, vanzelfsprekend!

Hij had zonder de minste aarzeling geantwoord.

— En in code, zoals dit gebruikelijk is... Nummer vijf veronderstel ik?

Een fraktie van een sekonde bewogen de lippen van Colina zonder dat hij een geluid kon uitbrengen. Hij knipperde met de ogen en antwoordde dan met vaste stem:

— Ja, nummer vijf.

De kleine valstrik voor Colina gespannen had uitstekend gewerkt. Nu was het nog de vraag of het vruchten zou afwerpen?... Het zou tenminste twaalf uren duren eer Jimmy de waarheid zou vernemen.

Om het wantrouwen van zijn bezoeker niet op te wekken, praatte hij nog gedurende een kwartier over ditjes en datjes. Zij namen afscheid nadat ze zich hadden voorgenomen buitengewoon voorzichtig te wezen. Steve zou nog diezelfde avond een ander hotel kiezen. Ze zouden telefonisch met elkaar in kontakt blijven, doch dit slechts op vooraf bepaalde uren en telkens van uit een publiek telefoonhokje.

KOMMISSARIS HIGGINS IS PERPLEX

Het sneeuwde nog steeds te New York, maar dat kon de speciale kommissaris Higgins niet deren. In zijn bureau op de vijfde verdieping was het lekker warm. Hij stak zijn laatste sigaar van de morgen op, fronste de wenkbrauwen en begon te midden van een dichte blauwe rookwolk voor de derde maal de zonderlinge boodschap van Jimmy Stone te lezen.

— Die jongen heeft een zonneslag, anders kan ik dit niet verklaren, zuchtte hij.

Hij boog zich naar de binnenhuistelefoon.

— Geef me onmiddellijk Washington, dienst S!

Drie minuten later meldde een sekretaresse dat de kommunikatie tot stand was gebracht. Higgins duwde op een minuskuul knopje en bracht zijn lippen bij de mikro.

— Het nummer 78.254, zei hij met stille stem. Ik zou graag weten of de rapporten die u overgemaakt worden door Colina, onze agent uit Santiago in Chili, in code opgesteld zijn. Indien ja, geef me dan het nummer van de code.

Nauwelijks dertig sekonden later kwam het antwoord reeds.

— Ik dank je! zei hij eenvoudig en brak het gesprek af.

— Het klimaat van het zuidelijk halfrond past niet voor Jimmy! Die arme jongen is het spoor bijster... Waartoe dient het te weten of Colina zijn informaties in code doorgeeft? En waarom wil hij het codenummer kennen?

Hij stak zijn sigaar die uitgedoofd was, opnieuw op en haakte de hoorn af.

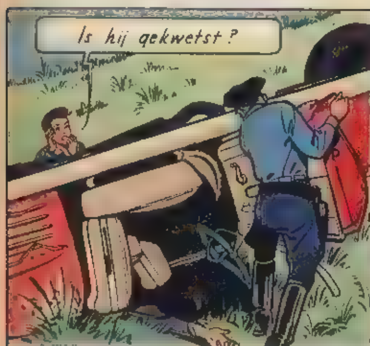
— Suzi?... Stuur onmiddellijk een telegram naar Joseph Blair, postbus 36.28 te Santiago in Chili... Hier is de tekst: « BEGRIJP JE VRAAG NIET — stop — COLINA STELT ZIJN VERSLAGEN NIET IN CODE OP — stop — DE GEWONE INFORMATEURS GEBRUIKEN GEEN CODE — stop — HIGGINS.

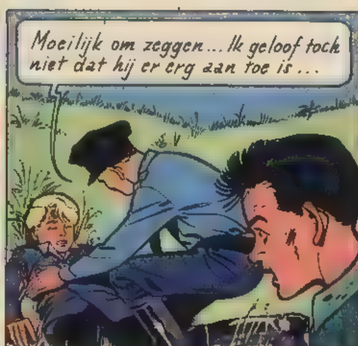
(1) Jenever.

(Wordt voortgezet.)

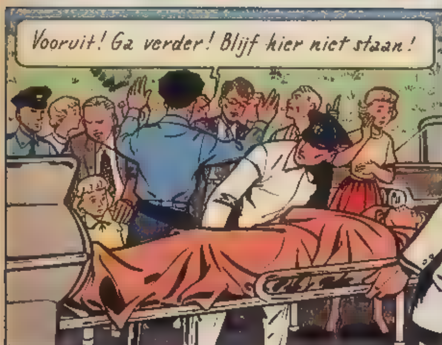
ALARM IN H

Teddy laat zich door Allan meeslepen in een dwaas avontuur.

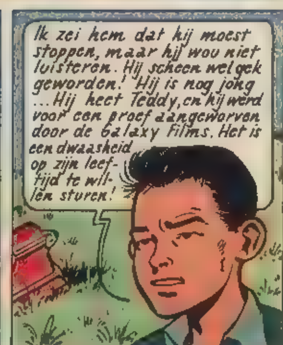

TEDDY DOOR FRANS CRAENHALS

OLLYWOOD!

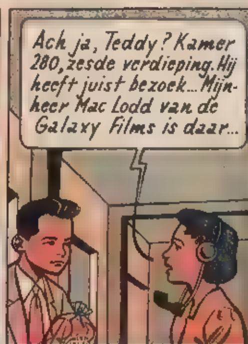
rliest de controle over de wagen en het onvermijdelijke gebeurt.

(Wordt voortgezet.)

DEZELFDE AUTEUR: « DE ZWARTE TALISMAN »

DE ZOETWATER

Van uit het venster van z'n kamer zag Vik een zonderl

-PIRATEN

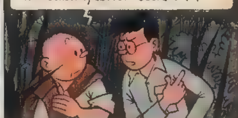
DOOR
BOB DE MOOR.

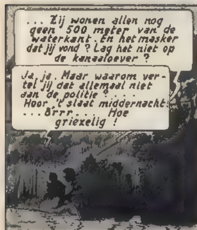

...werp op het kanaal dobberen. Hij staat op en sluipt naar het water...

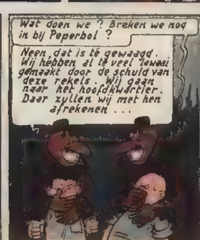

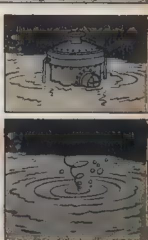

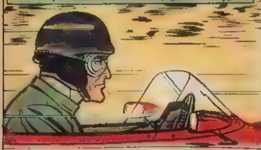

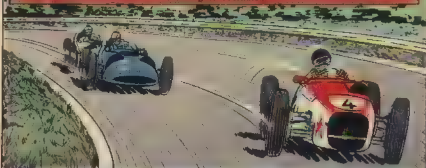
(Wordt voortgezet.)

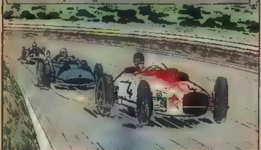

MICHEL VAILLANT tegen DE GEMASK

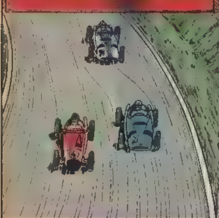
De Grote Prijs van Monza wordt betwist. Een van de twee Russen die er aan deelneme

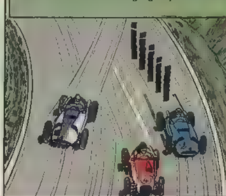

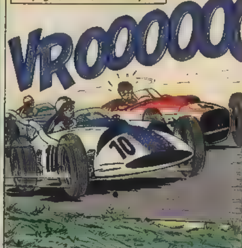

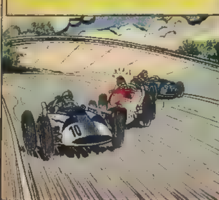

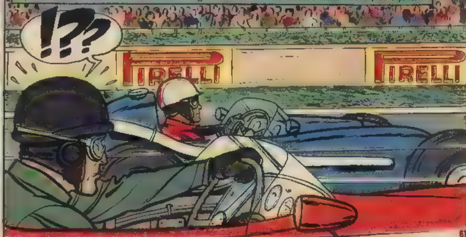

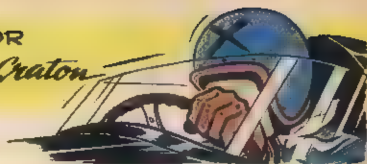

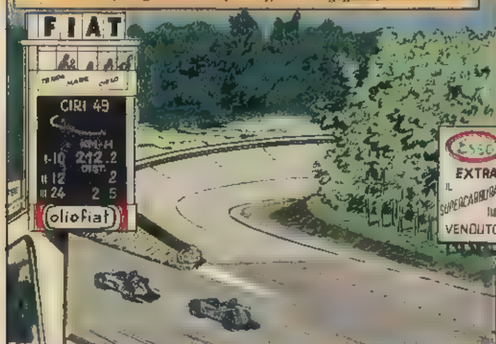

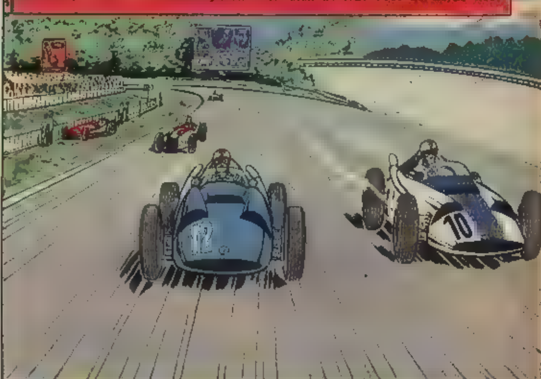
ALS JE SPORTIEF BENT EN JE DE TEKENINGEN VAN

ERDE RACER!

...et opgeven. De andere heeft vast besloten zich niet te laten overhalen...

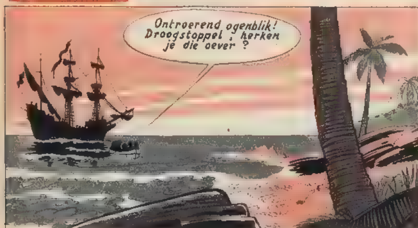

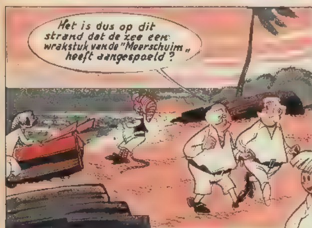
DE BEEKS

HET FANTASTISCH AVONTUUR VAN SCHEEP

Onze vrienden varen naar het eiland waar Droogstopp

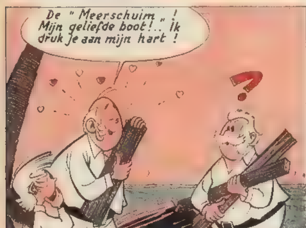

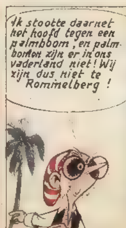

TE KLIPPEN

MAATJE ROL door MITTÉÏ - Tekst : Greg

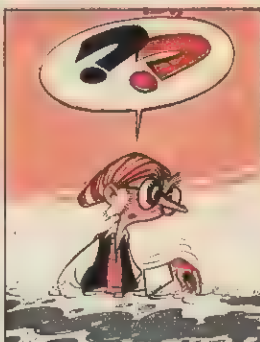
wrakstuk van de « Meerschuim » heeft gevonden...

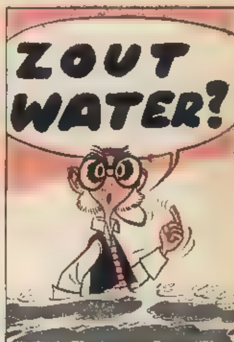

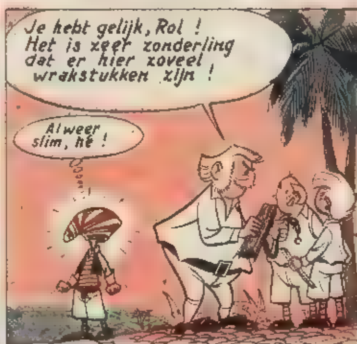

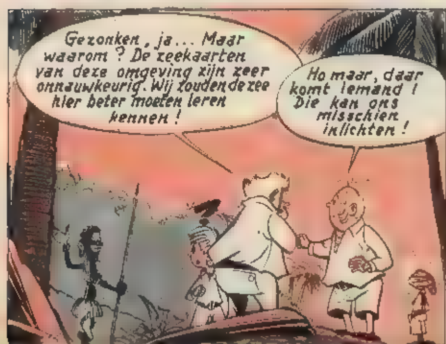

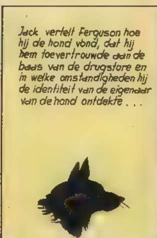

De nieuwe avonturen van JACK DIAMOND

DE HOND VAN ABSAROKA

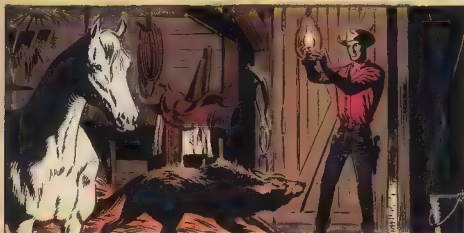

Ferguson, die verblijft in hetzelfde hotel als Diamond, is verrast als hij hoort dat de hond van onze vriend Mark heet...

door L. en F. FUNCKEN

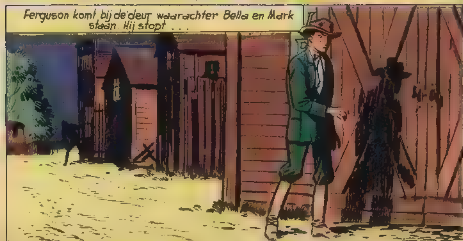

(Wordt voortgezet.)

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

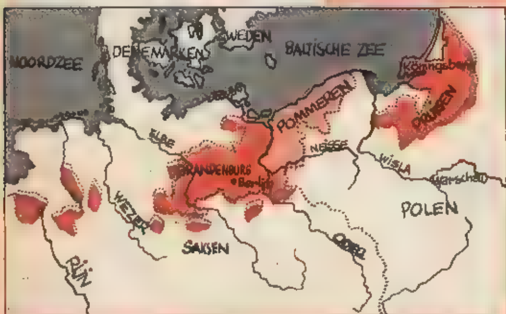
PRUISEN

IN het begin van de XVIIIe eeuw nemen twee nieuwe pionnen een plaats in op het Europese schaakbord : Pruisen en Rusland. Pruisen, tot dan toe een kleine arme staat, zou een grote monarchie worden dank zij de vorsten van het huis van Hohenzollern. Met veel geduld en vlijt zouden deze vorsten er in slagen van Pruisen een gevreesde militaire macht te maken, de belangrijkste van Europa.

1. — HOHENZOLLERN

ZE waren in het begin bescheiden burggraven van Nürnberg. In 1417 waren zij keurvorsten van Brandenburg geworden met Berlijn als hoofdstad. Tijdens de Hervormingen lei Joachim II beslag op de rijkdommen van de Kerk. Johan Sigismund verkreeg in 1609 het hertogdom van Kleef en nog andere gebieden langs de Rijn. In 1619 het hertogdom Pruisen. Dat hertogdom was in de XVIe eeuw geboren door de afvalligheid van Albrecht van Hohenzollern, grootmeester van de Teutonische Ridders. De hoofdstad was Königsberg. Frederik Wilhelm III, de keurvorst, regeerde van 1640 tot 1688. Hij kon Pommeren aan Zweden ontrukken.

2. — « EIN PLUS MACHEN... » DE leuze van deze verbazende dynastie was « ein plus machen », een plus maken, er iets bijvoegen. De bezittingen van deze dynastie waren inderdaad een bijeenraapsel van disparate grondgebieden. Pruisen behoorde niet meer tot het Heilige Rijk. Door er altijd iets bij te voegen, werd Duitsland opgeslorpt. In afwachting liet de zoon van de keurvorst, Frederik I, zich in 1701 tot koning van Pruisen kronen.

3. — DE KONING-SERGEANT

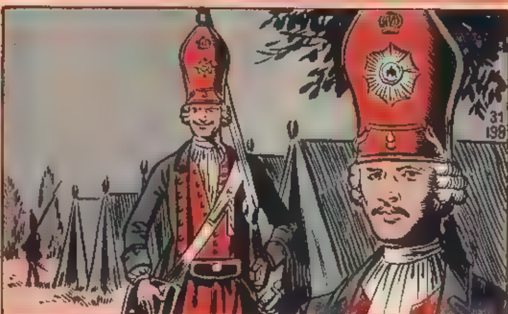
IN 1713 volgde Frederik Wilhelm zijn vader Frederik I op. Hij werd de grondlegger van de Pruisische macht. Hij was ruw, brutaal, at zuurkool tot hij er haast van barstte. Hij sloeg zijn vrouw, de zachte Sophia Dorothea, zijn kinderen en zijn ministers. Men noemde hem « de despoot ». Bovendien was hij vreselijk gierig! Hij spaarde werkelijk thaler na thaler en vergaarde aldus een groot fortuin. Wat deed hij daarmee? Hij richtte daarmee een leger op want het leger was zijn enige passie. Het is daarom ook dat men hem de naam van koning-sergeant gaf.

4. — DE PRUISISCHE PAS

FREDERIK WILHELM I voerde de algemene dienstplicht in. Hij had een permanent leger van ongeveer honderdduizend man en hield er een ijzeren tucht in. De pas van Louvois, ingevoerd door Franse emigranten na de opheffing van het Edikt van Nantes, werd de paradepas van de Pruisen.

5. — DE GRENADIEREN OM het prestige van zijn leger te verhogen, stichtte de koning van Pruisen een regiment van reusachtige grenadieren. Zij moesten zes voet en zes duim meten, d.w.z. meer dan twee meter! Ze waren rijkelijk uitgedost met een blauwe uniform en ze droegen mooie koperen mijters. Deze grote grenadieren verbaasden de vreemdelingen. Frederik Wilhelm I was er zo fier op dat hij weende van ontroering telkens hij dat regiment bekeek.

RAADSEL 17

DE KIDNAPPERS.

DE kommissaris en ik werden dringend ontboden door de diplomaat Herman Goetz voor een ernstige zaak: zijn twaalfjarige zoon Max was een uur te voren uit zijn kamer ontvoerd. De onbekende daders hadden de jongen meegesleurd en waren met hem verdwenen in een grote Amerikaanse wagen...

De getuigen van het drama hadden niet eens de tijd gekregen de nummerplaat van die wagen te noteren...

In de woning van Herman Goetz heerste er een grote opwinding. Naast de diplomaat zelf, die zijn ontroering niet kon verbergen, waren daar nog aanwezig: Maurice Nathan, sekretaris, Nadine Worth, gouvernante van Max, en Walter Levêque, vriend van Goetz.

— Waarom heeft men uw zoon ontvoerd? vroeg Baardemakers aan de diplomaat.

— De ware reden ken ik niet, maar waarschijnlijk willen de kidnappers eenvoudig een losgeld hebben, antwoordde Goetz.

— Ik ben er van overtuigd, dat de kidnappers een handlanger hadden in het huis zelf, zei Levêque.

— Dat is een ernstige beschuldiging. Kan u dat bewijzen?

— Neen, bewijzen heb ik niet. Ik heb een gevoel dat het zo is...

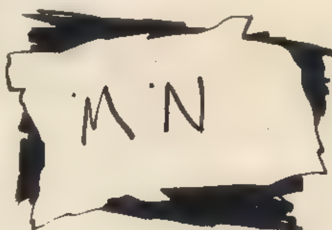
Wij doorzochten de kamer van Max grondig en ik vond een stukje papier waarop de jongen twee hoofdletters had geschreven.

— M en N, zei Baardemakers. Ongetwijfeld duidde de jongen met deze twee letters de handlanger van de kidnappers aan. Wat denk jij?

— Ik snap het al, kommissaris. Kom, we hebben geen ogenblik meer te verliezen!

Ik keerde me naar één van de aanwezige personen en zei:

— U bent de medeplichtige van de bandieten die Max ontvoerd hebben. Breng ons onmiddellijk naar de plaats waar de jongen gevangen gehouden wordt.

De aangeduide persoon werd lijkbleek en moest bekennen betaald te zijn geweest door twee gangsters — de gebroeders Acos — om hen in de woning binnen te laten en de ontvoering te vergemakkelijken.

De persoon in kwestie (medeplichtige van de gangsters), leidde ons naar het schuiloord van de bandieten en daar vonden wij Max gaaf en gezond terug. De twee kidnappers werden in de boeien geklonken.

— Bravo, Rik, riep de kommissaris. Jij hebt de nagel op de kop getikt! Ik verdacht iemand anders... de schijn...

— Schijn bedriegt, kommissaris.

Amateur-detective, ik werp je de handschoen. Wie is de medeplichtige van de kidnappers? Is het Walter Levêque, Maurice Nathan of Nadine Worth?

Lees de tekst aandachtig en vooral... kijk uit, let op ieder detail!

RIK RINGERS.

OPLOSSING VOLGENDE WEEK

****

BESTE VRIENDEN,

FRANK SOETE, jij bent werkelijk onze kampioen en ik doe eerbiedig m'n hoedje voor je af. Al je oplossingen zijn juist. Jij bent in de wieg gelegd om een knap detective te worden!

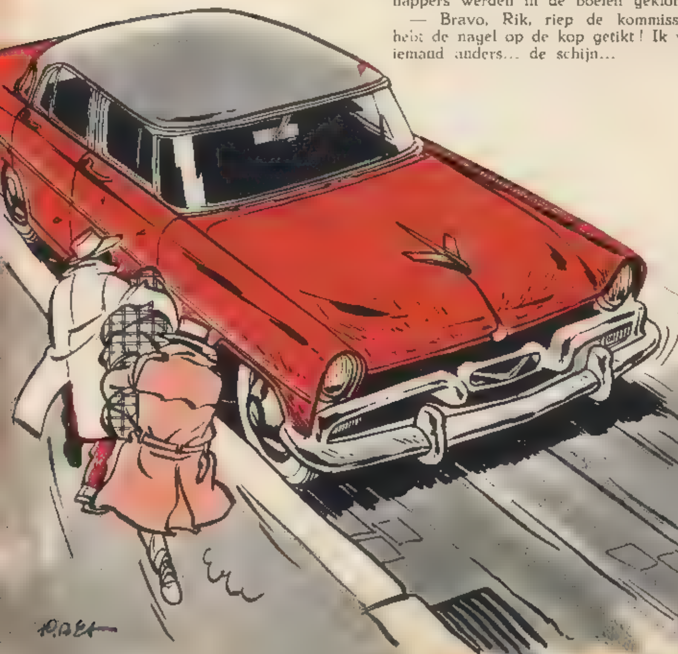
ANNY VERMEIRSCH uit Blankenberge, jij bent onze EERSTE VROUWELIJKE DETECTIVE. Hartelijk welkom in onze grote speurdersfamilie. Ik hoop dat je je kaart in goede orde ontvangen hebt. Meisjes, volgt het spoor van Anny!

Theo Elschot uit Amersfoort en Annelies Van de Vossen uit Weert antwoordden voor de eerste keer en zij deden dat héél knap.

Dirk Haspeslagh uit St-Amandsberg, nog één antwoordje en je krijgt je kaart. Jan Gillis uit Mechelen, slaap je? Toe, vriend, nog één juist antwoord en je bent amateur-detective. Luc Deleu uit Heverlee en A. Laridow uit Brugge, nog een beetje moed en jullie krijgen alle twee een kaart toegestuurd.

Dag, vrienden allemaal!

RIK

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN

DE MAGISCHE DOLK

DOOR PAUL CUVELIER.

Kim en Corentin bereiken de kaai op het ogenblik dat het schip van kapitein Van Put het anker licht...

DE ENE SPORT VERJAAGT DE ANDERE

door Camille Fichefet

IN HET ZWEET HUNS AANSCHIJNS...

WIJ hebben samen een praatje gevoerd over de lui die tennisspelen, boksen, zwemmen, lopen, zeilen, volleyball of basketball spelen en over de renners die op twee wielen alle snelheidsrekords willen breken. Vandaag willen wij het hebben over de mensen... die toekijken! De rol van « kijker » lijkt op het eerste gezicht niet erg dynamisch. Akkoord. De sportreporter bv. die tijdens een tennismatch vier uren lang achter zijn micro zit of ijverig de cijfers optekent, dwingt onze bewondering niet af door zijn spierkracht... Maar heb je al eens gedacht aan de vele sportreporters die de Ronde van Frankrijk moeten volgen?

De normale dag van een reporter uit de Tour begint om zes of zeven uur 's morgens. Hij gaat dadelijk op nieuws uit, d.w.z. hij loopt van het ene hotel naar het andere om uit te vissen of er geen zieke renners zijn, of geen enkele vedette het zich in het hoofd heeft gehaald de strijd te staken... Hij telefoneert deze eerste informaties naar zijn krant. Daarna mag hij aan zijn eigen hongerige maag denken en ontbijten. Hij stapt dan in een auto die hem 200 km verder zal brengen. Deze auto volgt de wielrenners, overhaalt ze, volgt ze opnieuw, overhaalt ze weer... De volledige rit wordt gewoonlijk tegen een gemiddelde snelheid van 35 à 40 km per uur afgelegd en toch is het geen rustig, gezellig ritje. Integendeel!

De auto stopt bv. langs de weg om de reporter toe te laten de afstand tussen de renners onderling te chronometreren. Nadat de laatste renner voorbij is, gaat het er om heel de lange rij te overhalen, op te klimmen tot aan het hoofd van de rij, en éérst de aankomstlijn te bereiken.

Om dit te kunnen bolwerken, moet men heel vaak met een snelheid van 140 km per uur rijden. Op de rechte weg gaat het nog, maar wanneer de weg slingert of wanneer het de bergen ingaat, wordt de taak van de chauffeur uiterst moeilijk. Men moet de andere wagens en vooral de renners overhalen zonder iemand te hinderen. Ik weet niet of men je reeds heeft verteld, dat het verkeersreglement voor de Ronde van Frankrijk helemaal anders is dan de gewone wegcode. In de Ronde van Frankrijk moeten alle perswagens links rijden, de auto's van de technische direkteurs en de jeeps met de vervangingsstukken moeten rechts blijven. En hoe overhaalt men dan? Wel, in het midden!

Maar in het midden van de weg bevinden zich ook de renners die het slachtoffer waren van een lekke band! De pelotons met een wagen overhalen is vaak een ingewikkelde sport. De renners maken niet altijd graag plaats en dat is begrijpelijk, vooral wanneer de weg droog en stoffig is. Iedere keer er een wagen voorbij gaat, krijgen de arme renners die reeds hijgen van dorst, een volle lading stof in het aangezicht. In de bochten en vooral in de haarspeldbochten van de bergwegen wordt de zaak nog ingewikkelder. De wielerkampioenen klimmen de bergen op met een snelheid van ongeveer 15 km per uur, maar zij dalen af tegen 75 km per uur. Stel je dat voor!

Onze vriend Luc Varenne kan je urenlang vertellen over de vele boeiende avonturen die hij beleefde in de twaalf « Ronden » die hij heeft gevolgd. Om de wielrenners van nabij te kunnen volgen en om op tijd bij zijn micro te komen, rijdt Luc Varenne dikwijls per moto. Met een moto kan men overal door, maar het is ook véél gevaarlijker!

De chauffeurs van de volgauto's, de moto's, de reporters met pen of micro, de fotografen en cineasten doen aan sport in de Ronde van Frankrijk, je mag me vrij geloven. 's Avonds zijn ze totaal uitgeput en dan moeten ze toch nog hun indrukken neerpennen en hals over kop naar een telefoonhok lopen om naar hun krant te telefoneren, ofwel moeten ze in zeven haasten naar een vlieghaven hollen om daar hun films af te geven aan een vertrekkend vliegtuig. Ze moeten zich steeds haasten, ze hebben nooit tijd en daarbij komt dan nog de zengende zon of het stof, de regen en het slijk. Het is middernacht wanneer de reporter eindelijk het recht krijgt een beetje te rusten. Zes uren nadien moet hij echter opnieuw aan de slag... En zelfs wanneer hij alle snelheidsrekords breekt, is het nooit de reporter die de gele trui krijgt!

Geloof me, ik denk niet aan mijzelf wanneer ik dit zeg, vermits ik dit jaar de Ronde niet volg. Ik voel mij uitgeput, alleen reeds door al de vermoeienissen van de anderen te vertellen, en daarom ga ik met vakantie!

DIT is gebeurd in de Tour: De Nederlander Wim Van Est, drager van de gele trui, slipte in een bocht en viel in een dertig meter diepe ravijn. De Belgische reporter-fotograaf Roger Piron klauterde langs de steile wand naar beneden om Wim Van Est moed in te spreken en om een paar kiekjes te maken. Roger Piron knoopte dan de binnenbanden van de fiets aan elkaar en hielp de Nederlanse renner aldus naar omhoog te klimmen en weer op de weg te komen. Resultaat: een boeiende fotoreportage van Piron en een publicitaire foto, waarop men Van Est ziet wenen terwijl hij naar zijn uurwerk kijkt. Onder de foto kan men dit lezen: « Wim Van Est viel dertig meter diep, zijn hart stond stil maar zijn uurwerk X liep! »

DE POS

ANTWOORDEN OP ONZE PRONOSTIEKEN :

WIE WINT DE RONDE VAN FRANKRIJK ?

AAN de vooravond van de Ronde van Frankrijk, jullie weten het nog wel, hebben wij jullie de vraag gesteld : « Wie zal de winnaar van de Ronde zijn ? » en wij vroegen jullie ons nauwkeurig op te geven hoeveel tijd de overwinnaar er zou over doen.

ZIEHIER DE VOORSPELLINGEN VAN ONZE LEZERS :

CHARLY GAUL	48 %	der stemmen	RIVIERE	4 %	»
BALDINI	8 %	»	ADRIANSSENS	3 %	»
BOBET	7 %	»	BRANKART	3 %	»
HOEVENAARS	7 %	»	FAVERO	3 %	»
ANQUETIL	4 %	»	GEMINIANI	1 %	»
BAHAMONTES	4 %	»	JANSSENS	1 %	»
DARRIGADE	4 %	»	Diversen	3 %	»

ZOALS jullie weten heeft Bahamontes de Ronde dit jaar gewonnen, in 123 uur, 46 minuten, 45 sekonden.

En de winnaar van onze pronostiek is Christian Thiry, uit Pâturages, die ons reeds voor 30 juni ll. heeft bevestigd, dat Bahamontes die prestatie zou verwezenlijken in 122 uur, 18 minuten, 13 sekonden.

Bravo allemaal, en onze gelukwensen aan onze winnaar die, een dezer dagen, als beloning voor zijn scherpzinnigheid een prachtig paar rolschaatsen zal ontvangen.

WAAROM VLIEGT HET PAARD NIET ?

EEN idiote vraag ! « Het paard vliegt niet, want het paard is nu eenmaal geen vogel », zou je daar op kunnen antwoorden. Volgens Dr D.-R. Wilkie uit Londen is dit antwoord ál te eenvoudig. Hij zegt : « Om te vliegen moet men vanzelfsprekend vleugels hebben, maar dat is niet voldoende. Men moet ook beschikken over een aangepast spierstelsel. De vleugels bewegen niet alleen, er zijn spieren nodig om ze in beweging te brengen. » Dr Wilkie berekende de kracht van de dieren in verhouding tot hun gewicht en kwam tot de volgende konklusie : « De mens zou in staat zijn iedere dag gedurende 35 minuten te vliegen. De hond zou het tot een uur kunnen brengen, maar het paard, zelfs moest het voorzien zijn van fantastische vleugels, zou niet van de grond komen. Het is veel te zwaar ! » Het probleem door Dr Wilkie aangesneden is beslist interessant, maar het onmiddellijk nut zien wij er niet van in.

ALLES UIT PAPIER

IN de Amerikaanse ziekenhuizen denkt men er ernstig over de stof te vervangen door papier. Men zou de zieken lakens en pyjama's uit papier geven. De grote witte schorten van chirurgen en ziekenverpleegsters zouden in de toekomst eveneens uit papier vervaardigd worden. De wasserijen zullen minder werk krijgen, want die papieren schorten gooit men eenvoudig in de scheurmand !

EEN VIS MET ZILVEREN SCHUBBEN

DE zeldzaamste vis ter wereld is waarschijnlijk de Xenolepidichtys americanus. Men viste een specimen op langs de kust van Zuid Afrika. Het is het derde exemplaar dat men van deze vissoort heeft opgehaald. De Xeno... enz. is een vis met zilveren schubben. Hij heeft een lengte van 12 cm.

ZIJN BANKBEDIENDEN PUIKE DETECTIVES?

DE heren van de F.B.I. — daartoe behoort ook Jimmy Stone, de held van onze roman: « Het Rendez-vous van Santiago » — zijn woedend. Een van hun grote chefs verklaarde: « De bankbedienden zijn de handlangers van de gangsters. » Niet dat hij de bankbedienden van medeplichtigheid verdenkt, neen helemaal niet. Maar, hij is woedend om het gebrek aan observatievermogen wat de taak van de politie helemaal niet vergemakkelijkt. Slechts 10 % van de bankbedienden kunnen nauwkeurig het uur van de overval bepalen, slechts 7 % herkennen de schuldigen wanneer zij door de politie aangehouden werden. De F.B.I. stelt voor al de Amerikaanse bankbedienden, van groot tot klein, te onderwijzen in het vak van « de juiste persoonsbeschrijving ». Nu vragen wij ons af, of het niet véél makkelijker zou wezen hen maar dadelijk in te wijden in alles wat een knap detective moet weten en kennen. De bankdirekteurs konden dan op eigen personeel beroep doen om de gangsters te vangen. De politie zou overbodig zijn !...

KERMISAUTOMATEN

Dr Fitts is een specialist in het verbeteren van arbeidsvoorwaarden. Op zekere dag wandelde hij door een dorp waar het kermis was en zag dat honderden mensen zich voor de speelautomaten verdrongen. Hij bemerkte ook dat de automaten in levendige kleuren geschilderd, en van een groot aantal hendels voorzien het meest sukses hadden. De gebaren die de mensen aan de speelautomaten maakten, geleken op de gebaren van de arbeiders in de fabriek. Fitts meende daaruit te mogen besluiten, dat de arbeiders beter zouden werken indien hun machines in levendige kleuren zouden geschilderd worden en indien er televisieposten in de ateliers zouden geplaatst worden om de arbeiders toe te laten, de vorderingen van hun werk op het scherm te kunnen volgen.

EEN ZUIDERZEE TE TOKIO

TOKIO heeft te veel inwoners. Thans zijn er 9 miljoen en binnen twintig jaar zullen er 18 miljoen zijn. Het is hoogste tijd dat men de stad groter maakt, maar dat is niet zo eenvoudig. In het noorden zijn er rijstvelden. Die zijn buitengewoon vruchtbaar en er kan geen sprake van wezen ze droog te leggen. De gebieden ten zuiden zijn reeds bezet door Jokohama. In het westen zijn er de bergen. Die zijn heilig. Blijft er nog het oosten, maar daar is het water, het water van de baai van Tokio... Zo nuttig is de baai niet, want ze is weinig visrijk en de zeeschepen kunnen er niet in varen. De Japanse urbanisten vragen zich af: « Is het mogelijk de baai van Tokio droog te leggen om daar een stad te bouwen ? » Men zou dertig jaar nodig hebben om die baai droog te leggen. « Dat is lang ! » zeggen de enen. « Heel lang ! zeggen de anderen. En dat is een reden te meer om er dadelijk mee te beginnen ! »

Het weekblad « KUIFJE » : 14e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Brussel 19. — **NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.**

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Nederland : KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.
Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad (B.C.).
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

6-8-59

Kuifje in Tibet

DOOR HERGÉ

Tussen een been en de te vervullen opdracht koos Bobbie, helaas, het been...

(Wordt voortgezet.)